

'Phaedra is zo'n complexe vrouw'

foto Jan Versweyfeld

Met *Phaedra* brengt Toneelgroep Amsterdam een van de grote tragedies uit het klassieke repertoire op het toneel. Het is een poëtisch verhaal over passionele, verboden liefde en allesverwoestende jaloezie.

door **Remco van Rijn**

Het verhaal van *Phaedra* klinkt bijna als een moderne soap. Passie, verboden liefde, jaloezie, intriges - en halverwege verschijnt zelfs de dood gewaande echtgenoot en vader letterlijk weer op het toneel om het verhaal een compleet nieuwe wending te geven. Maar Jean Racine schreef zijn toneelstuk ruim driehonderd jaar geleden. Het geldt als een van de hoogtepunten uit het klassieke toneelrepertoire.

Chris Nietvelt speelt de titelrol: „Toen ik hoorde dat we *Phaedra* gingen doen, was ik echt blij. Ik heb al vaker stukken van Racine gespeeld en ik houd enorm van zijn taal. *Phaedra* is een prachtige

rol, omdat zij zo'n complexe vrouw is. In haar woedt een continue strijd tussen plicht en passie, tussen goed en kwaad.”

Hans Kesting speelt haar echtgenoot Theseus. Een lastige rol, vertelt hij: „Ik verschijn exact halverwege het stuk, als er al veel over mijn personage is verteld en iedereen in de zaal een beeld van hem heeft. Vervolgens word ik elke volgende scène met een nieuw onheilsbericht geconfronteerd. Leugens, bedrog en dood volgen elkaar in razend tempo op. Het is een flinke uitdaging om dat zo te spelen dat het publiek daarin kan meegaan.”

Phaedra vertelt het verhaal van een koningin, die passioneel verliefd is geworden op haar stiefzoon Hippolytos (gespeeld door Elco Smits). Als zij het bericht ontvangt dat haar echtgenoot Theseus - Hippolytos' vader - in het buitenland is gestorven, bekent zij haar stiefzoon haar liefde. Hij wijst haar echter resoluut af. Wanneer Theseus onverwachts thuis komt, beschuldigt *Phaedra* haar stiefzoon van het schenden van haar eer. In woede vervloekt Theseus zijn zoon, die vervolgens sterft. Bij het horen van dit

nieuws pleegt *Phaedra* zelfmoord. Op haar sterfbed pleit zij Hippolytos alsnog vrij.

De regie van *Phaedra* is in handen van de internationaal befaamde Poolse theatermaker Grzegorz Jarzyna. Afgelopen zomer was zijn Giovanni te zien op het *Holland Festival*. Met dit stuk maakt hij zijn regiedebuut bij Toneelgroep Amsterdam.

„Ik houd enorm van het verhaal van *Phaedra*. Het is tijdloos als een Griekse tragedie. De personages - moeder, vader, zoon - zijn een soort ideaalbeelden, archetypes. Dat vind ik heel interessant. Zij staan buiten de tijd, waardoor wij ons heel snel met hen kunnen identificeren. Door de strakke vorm en de verzen waarin het verhaal is geschreven, voelt het als

een oeroude mythe over hoe wij als mens in de kern zijn.”

De taal is misschien wel de echte hoofdrolspeler van de voorstelling: de taal. Racine schreef zijn *Phaedra* in prachtig beeldhouwde verzen.

Nietvelt: „Als toeschouwer kun je dit stuk als een gedicht ondergaan. Daarom willen wij de taal ook niet in de weg zitten door met te veel emoties te spelen. Het lijkt mij fantastisch als de woorden de verbeelding van het publiek in gang kunnen zetten. Dat de woorden het werk doen, in plaats van mijn tranen.”

Toneelgroep Amsterdam - Phaedra, 7 december om 20.30 uur in Breda, Chassé Theater